

طرح فاضلاب تهران

دکتر علی اکبر عظیمی

تأثیر رژیم هیدرولیکی حوض هوادهی بر خواص
تیشینی بجن

مقدمه

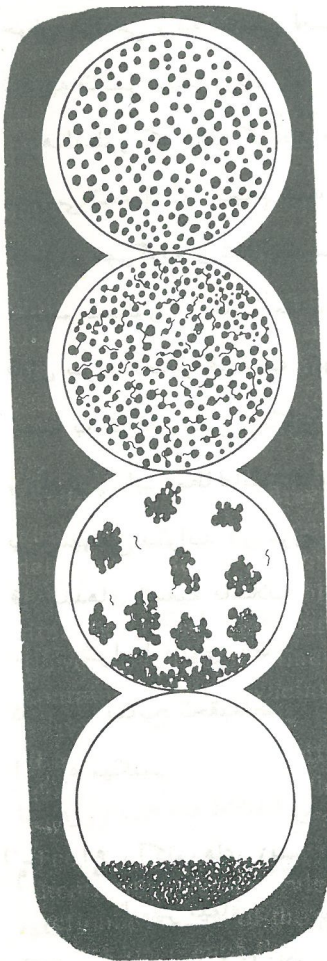
بر اساس مطالعات اولیه تکمیلی و بهنگام شده طرح فاضلاب تهران که در محدوده مطالعات فاز اول انجام شده است، تصفیه زیستی فاضلاب در تصفیه خانه جنوبی با فرآیند لجن فعال پیشنهاد گردیده و در گزارش مطالعات بهنگام شده روش " اختلاط کامل" برای جریان هیدرولیکی و نوع اختلاط در حوض هوادهی توصیه شده است. در جریان بررسی گزارش مطالعات بهنگام شده کمیسیون بررسی از مهندسین مشاور خواست که در مورد دوروش عمده " اختلاط کامل" و " جریان نهر گونه" مطالعات بیشتری انجام داده و نتایج بدست آمده را در مطالعات مرحله دوم موردنظر قرار دهد.

در مرحله دوم مطالعات، نظر به اهمیت نوع جریان هیدرولیکی فاضلاب و اختلاط آن با لجن فعال برگشتی در حوض هوادهی و همچنین اهمیت آن در بازدهی فرآیندهای تصفیه و مسائل و مشکلات بهره برداری تصفیه خانه، مهندسین مشاور در این زمینه ضمن انجام مطالعات لازم تحقیقاتی در مورد جریانهای مختلف هیدرولیکی فاضلاب انجام دادند.

در اینجا لازم به ذکر است که انجام این مطالعات مستلزم پژوهش های آزمایشگاهی با استفاده از پایلوت میباشد تا کلیه عوامل کمی و کیفی پروژه و شرایط محیطی آن حتی المقدور در آن لحاظ گردد، لکن بعزت مشکلات عدیده و عدم دسترسی به امکانات و وسایل کافی برای انجام مطالعات آزمایشگاهی و پایلوتی، در این مرحله به بررسی و استفاده از تجربیاتی که در کشورهای دیگر توسط مؤسسات معتبر و متخصصین این رشته انجام شده است اکتفا گردیده ولی در حال همانطور که در انتهای این گزارش آمده ادامه مطالعات از طریق بررسیهای آزمایشگاهی توصیه گردیده است.

در تهیه این گزارش کوشش شده است آخرین تحقیقات انجام شده در مورد انواع رآکتورهای بیولوژیکی در فرآیند لجن فعال مورد بررسی قرار گیرد. بدین منظور ضمن مراجعه به منابع علمی از همکاری کارشناسانی که خود در این زمینه پژوهشهای جدید انجام داده و به آخرین مراجع تحقیقاتی در این زمینه دسترسی داشته اند استفاده گردیده است. گزارش حاضر نتیجه کلیه تجربیات عملی و بررسی تعداد

۲۷ مقاله، رساله و با گزارش میباشد که فهرست آنها در پایان درج گردیده است. این مقاله برای شرکت مهندسین مشاور ری آب تهیه گردیده که ضمن تشکر از نویسنده و شرکت مذکور به چاپ آن اقدام میگردد.

فرآیند لجن فعال یکی از سیستم‌های متداول تصفیه فاضلاب میباشد که از سال ۱۹۱۴ عملاً مورد استفاده قرار گرفته و درباره آن بیش از فرآیندهای دیگر تحقیق شده است.

بر اساس نتایج بدست آمده از این پژوهش‌ها تغییرات و اصلاحات زیادی در این فرآیند انجام شده و گونه‌های مختلفی از آن مورد استفاده قرار گرفته است. این تغییرات بیشتر در باره نحوه ورود فاضلاب خام، هوا و لجن بازگشتی به حوض هوادهی بوده و تحقیقات سالهای اخیر نشان میدهد که انجام چنین اصلاحاتی برچگونگی زدودن موادورودی به حوض هوادهی و ته نشینی لجن در حوض ته نشینی ثانویه تأثیر میگذارد.

همانطور که ذکر گردید هدف از تنظیم این گزارش بررسی تحقیقات انجام شده و مقایسه سیستمهای اختلاط کامل و نهرگونه و شناخت مزایا و معایب این دو سیستم بمنظور انتخاب مناسب ترین فرآیند لجن فعال برای تصفیه فاضلاب شهر تهران میباشد. امید است با فراهم شدن امکان انجام پژوهشهای آزمایشگاهی و پایلوتی این مطالعات ادامه یافته و انجام چنین بررسیهایی بتواند در مورد انتخاب مناسب ترین فرآیندهای تصفیه فاضلاب در شرایط آب و هوایی و سایر شرایط طبیعی نقاط دیگر ایران نیز مؤثر باشد. ذیلاً به نتایج تحقیقات و بررسیهای انجام شده اشاره میکنیم.

۱- انواع رآکتورهای زیستی

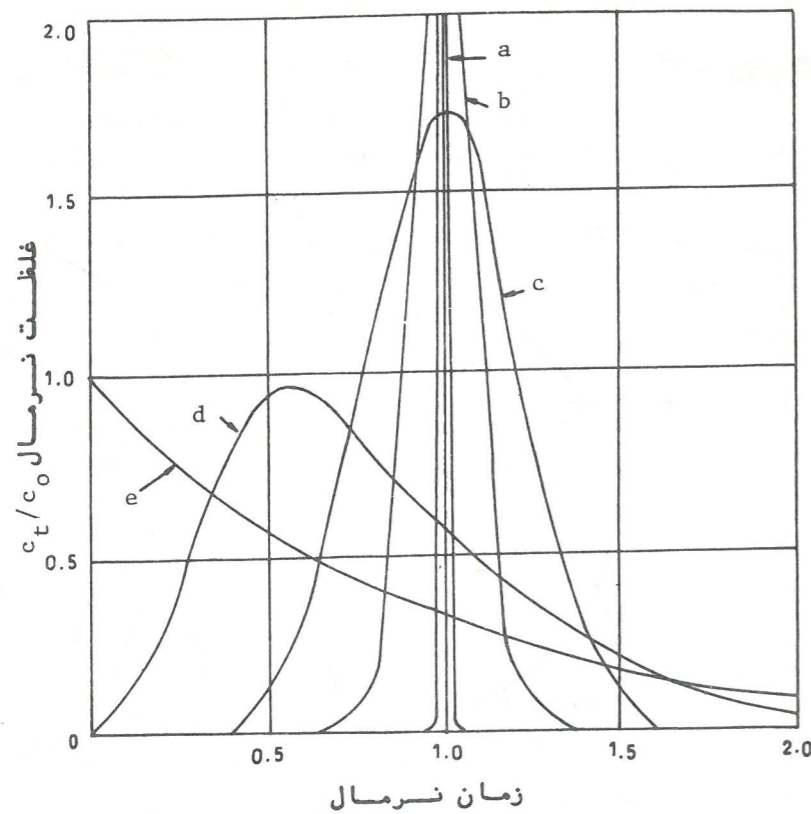
از لحاظ ویژگیهای هیدرولیکی معمولاً سه نوع رآکتور برای تصفیه فاضلاب به روش لجن فعال بشرح زیر قابل استفاده میباشد.

- رآکتورنهرگونه (Plug flow reactor)
- رآکتور اختلاط کامل (Completely mixed reactor)
- رآکتور اختیاری یا مابینی (Arbitrary flow reactor)

اختلاط اصلی سه نوع رآکتور فوق الذکر در چگونگی اختلاط فاضلاب ورودی با لجن موجود در رآکتور بر اساس مشخصات هیدرولیکی میباشد. شکل (۱) مشخصات هیدرولیکی این رآکتورها را نشان میدهد.

از نظر تعریف، رآکتور نهرگونه عبارت از رآکتوری است که جریان وارد شده به آن هنگام عبور با مواد داخل رآکتور که قبل یا بعد از جریان قرار دارند، مخلوط نمیشود. بعبارت دیگر اختلاط جنبی در جهت عمود بر مسیر حرکت وجود دارد ولی هیچ نوع اختلاطی در جهت حرکت جریان وجود ندارد. بنابراین مطابق منحنی شکل (۱) هنگامی که برای یک لحظه یک ماده ردیاب وارد سیستم شود زمانی که طول میکشد تا ماده ردیاب از رآکتور خارج شود دقیقاً مساوی زمان ماند هیدرولیکی (نسبت حجم رآکتور بشدت جریان ورودی) میباشد. دلیل این امر عدم اختلاط ماده ردیاب با مواد موجود در رآکتور است و آن ماده پس از ورود، طول رآکتور را بتدریج طی میکند و برای یک لحظه از آن خارج میشود. اما طبق تعریف رآکتور اختلاط کامل رآکتوری است که برعکس سیستم نهر گونه جریان ورودی به رآکتور دائماً با مواد موجود در آن در حال اختلاط کامل است و جریان خروجی دقیقاً ترکیبی یکسان با محتویات داخل رآکتور دارد. مطابق منحنی (b) شکل (۱) اگر برای یک لحظه ماده ردیاب وارد این سیستم شود بلافاصله با کل لجن در داخل رآکتور مخلوط شده و بتدریج که از آن خارج میشود غلظت کاهش مییابد. در اینجا زمانی که طول میکشد تا ماده ردیاب از رآکتور خارج گردد بیش از زمان ماند هیدرولیکی است.

در عمل، ساختن سیستمهای ایده آل اختلاط کامل یا نهرگونه بسیار مشکل بوده و همواره درجه ای از اختلاط که مابین شرایط ایده آل موجود در این دو سیستم است وجود خواهد داشت. سیستمهایی که در آن درجه ای

- a - جریان نهر گونه : $\frac{D}{UL} = 0$
- b - مقدار کوچک عدد پراکندگی $\frac{D}{UL} = 0.002$
- c - مقدار متوسط عدد پراکندگی $\frac{D}{UL} = 0.02$
- d - مقدار بزرگ عدد پراکندگی $\frac{D}{UL} = 0.2$
- e - اختلاط کامل $\frac{D}{UL} = \infty$

شکل شماره ۲ - منحنی های "C" در محفظه های بسته برای درجات مختلف اختلاط طولی طبق پیش بینی توسط مدل پراکندگی

فوق الذکر از لحاظ چگونگی اختلاط فاضلاب ورودی با لجن موجود در سیستم از ضریب بدون واحدی بنام عدد پراکندگی (Dispersion number) استفاده میشود. طبق تعریف این عدد (d) از فرمول زیر قابل محاسبه میباشد.

$$d = \frac{D}{UL}$$

D = ضریب پراکندگی بر حسب مترمربع بر ثانیه

از اختلاط بین این دو سیستم وجود دارد رآکتور مابینی نامیده میشود. مطالعه این سیستم به روش ریاضی مشکل است و معمولاً مدلهای ریاضی برای یکی از دو حالت ایده آل نهر گونه یا اختلاط کامل ساخته میشود. (۱)

۲- مشخصات هیدرولیکی سیستمهای نهرگونه و اختلاط کامل

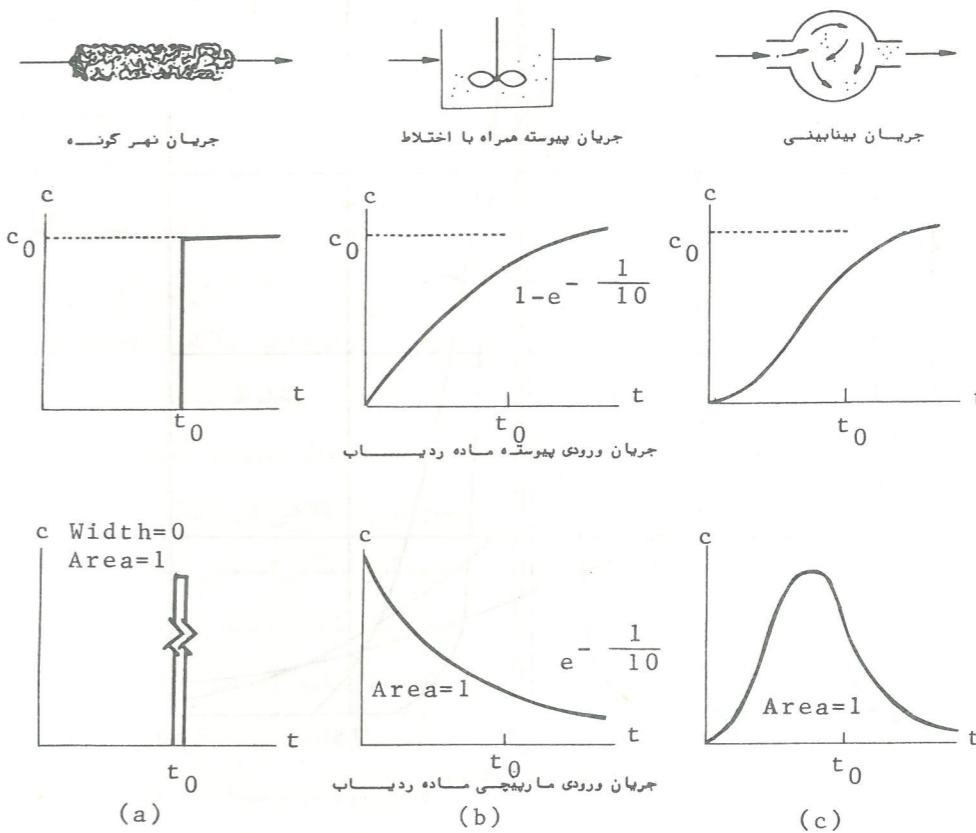
برای بیان مشخصات هیدرولیکی رآکتورهای

فاکتور اثرگذار دیگر باید مورد توجه قرار گیرد. علت رشد میکروارگانیزم های رشته ای در سیستم اختلاط کامل این است که میکروارگانیزمهای رشته ای در مقایسه با میکروارگانیزمهای تشکیل دهنده لخته (floc) سطح بیشتری دارند لذا در این سیستم که نسبت F/M پائین است شانس بیشتری برای جذب مواد غذایی دارند و در نتیجه بتدریج بعنوان میکروارگانیزم غالب سیستم در می آیند و برعکس در ابتدای سیستم نهرگونه که نسبت F/M بالا است میکروارگانیزمهای سازنده لخته لجن (Floc formers) راحت تر میتوانند مواد غذایی را جذب کنند و از غالب شدن میکروارگانیزمهای رشته ای جلوگیری میکنند (۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵).

۴- بررسی پدیده "بالکینگ" و عوامل مؤثر بر آن
ته نشینی لجن در حوض ته نشینی ثانویه یکی از عوامل کلیدی در تصفیه فاضلاب به روش لجن فعال میباشد اگر ته نشینی خوب انجام نشود غلظت لجن با زگشتی به حوض هوادمی کاهش یافته و در نتیجه غلظت لجن فعال موجود در حوض هوادمی کاهش خواهد یافت و کار سیستم دچار اختلال خواهد شد. علاوه بر این عدم ته نشینی به موقع لجن در حوض ته نشینی

ثانویه باعث بالا رفتن غلظت مواد معلق موجود در پساب میشود. عدم ته نشینی مناسب لجن ممکن است علل مختلفی داشته باشد. یکی از این علتهای وجود اشکال برای تشکیل لخته میباشد که در این ارتباط میتوان از پدیده هائی نظیر لخته نوک سوزنی^(۱) و عدم تشکیل لخته^(۲) نام برد (۱۳، ۱۴). علت دیگر عدم ته نشینی لجن، پائین بودن چگالی نسبی لجن میباشد که در اینصورت میتوان از پدیده هائی نظیر "بالکینگ" و "بالا آمدن لجن"^(۳) نام برد (۱۴، ۱۵، ۱۶) پس در هنگام بررسی علل عدم ته نشینی بموقع لجن باید دقیقاً توجه شود که چه

اشباع (K_s) میباشد و طبق رابطه "مونود" سرعت شکسته شدن مواد آلی بسیار زیاد است لذا اکسیژن بیشتری نیاز است و در قسمت انتهائی رآکتور به علت پائین بودن غلظت مواد غذایی فعالیت میکروارگانیزمها به حداقل رسیده و شرایط خود سوز (Endogenous respiration) بوجود میآید و نیاز به اکسیژن محلول به حداقل میرسد. مجموعه این تغییرات باعث میشود که سیستم نهرگونه از لحاظ بازده کاهش مواد آلی و مشخصات کلی بویژه خواص ته نشینی لجن بهتر از سیستم اختلاط کامل عمل کند (۲، ۴، ۵، ۶، ۷). تئوری رآکتورهای شیمیائی نیز این مسئله را مورد تأیید قرار میدهد که در شرایط یکسان سرعت انجام واکنشهای شیمیائی در سیستم نهرگونه بیش از سیستم اختلاط کامل میباشد (۸). البته گزارش هائی نیز مبنی بر اینکه سرعت انجام واکنشهای بیولوژیکی در سیستم نهرگونه کمتر از سیستم اختلاط کامل میباشد وجود دارد (۱۰). شاید علت این مسئله بالا بودن درصد میکروارگانیزمهای فعال در سیستم نهرگونه باشد (۱۱) تحقیقات انجام شده نشان میدهد که ترکیب میکروبی لجن موجود در دو سیستم مورد بحث یکسان نیست و معمولاً در سیستم اختلاط کامل میکروارگانیزمهای رشته مانند که باعث بروز پدیده "بالکینگ" (Bulking) میشود راحت تر از سیستم نهرگونه رشد میکنند (۱۲، ۱۳، ۱۴) البته این بدان معنی نیست که همواره در سیستم اختلاط کامل میکروارگانیزمهای رشته ای وجود داشته و حتماً مشکل بالکینگ پیش خواهد آمد بلکه فاکتورهای دیگری نظیر غلظت اکسیژن محلول، نسبت غذا به میکروارگانیزم، عدم تعادل در ترکیب مواد غذایی فاضلاب، سپتیک بودن فاضلاب ورودی، بار مواد آلی، عمر لجن، مقدار لجن بازگشتی، غلظت و نوع مواد سمی و سایر عوامل محیطی در این رابطه نقش دارند و رژیم هیدرولیکی بعنوان یک

شکل شماره (۱): منحنیهای واکنش برای بهم خوردگی های پله ای و ضربانی در رآکتورهای جریان نهرگونه، جریان پیوسته همراه با اختلاط و جریان بینابینی

حرارت، pH، غلظت اکسیژن محلول، غلظت ماده غذایی و غلظت لجن فعال در تمامی نقاط حوض هوادمی یکنواخت میباشد و پساب خروجی مشخصاتی نظیر مواد موجود در حوض هوادمی دارد. چون فاضلاب ورودی با کل لجن موجود در حوض هوادمی مخلوط میشود معمولاً غلظت مواد آلی پائین میباشد و طبق رابطه * "مونود" Monod وقتی که غلظت به K_s یا کمتر از آن تنزل پیدا کند سرعت انجام واکنش های بیوشیمیائی نسبت به حد ماکزیمم، به میزان بسیار زیادی کاهش مییابد. برعکس در سیستم نهرگونه شرایط محیطی بویژه غلظت مواد غذایی و مقدار اکسیژن در طول رآکتور دائماً در حال تغییر است. عبارت دیگر در قسمت ابتدائی رآکتور که فاضلاب خام فقط با بخش کوچکی از لجن موجود در رآکتور مخلوط میشود، غلظت مواد آلی بیش از حد ضریب

$L =$ طول مؤثر مسیر حرکت جریان در رآکتور بر حسب متر.
 $U =$ سرعت متوسط جریان در طول L بر حسب متر بر ثانیه
عدد پراکندگی در سیستم نهرگونه که در آن اختلاط انجام نمیشود بسمت صفر و برای سیستم اختلاط کامل که در آن حداکثر اختلاط اتفاق میافتد بسمت بی نهایت میل پیدا میکند. شکل شماره (۲) رابطه بین نسبت غلظت خروجی ردیاب به غلظت اولیه آن (C_t/C_0) و نسبت زمان خروج به زمان ماند هیدرولیکی (t/t_0) برای رآکتورهای مختلف که عدد پراکندگی آنها بین صفر تا بینهایت متغییر باشد را نشان میدهد (۲).

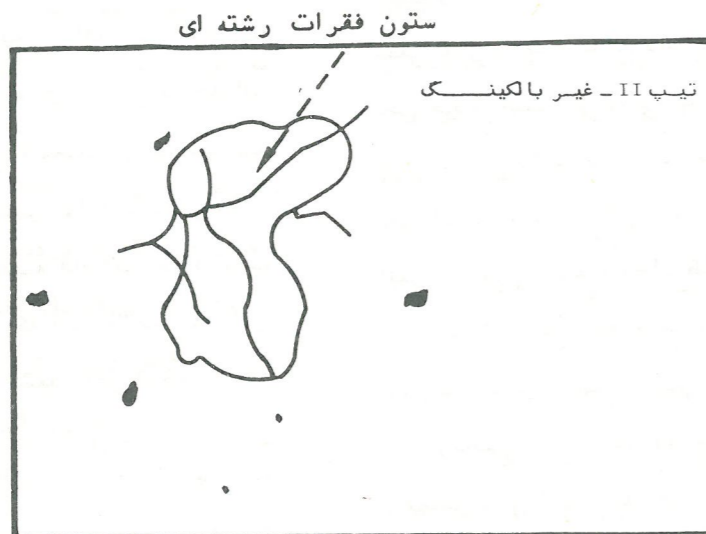
۲- مقایسه سیستم های اختلاط کامل و نهرگونه در سیستم اختلاط کامل شرایط محیطی (درجه

عاملی بیشتر در بوجود آمدن مشکل مؤثر بوده است. بنابراین باید با شناسائی دقیق پدیده های فوق الذکر حتی المقدور از اشتباه کردن این پدیده ها با یکدیگر جلوگیری شود.

تشکیل لخته در ته نشینی لجن در حوض ته نشینی ثانویه نقش مهمی دارد. اگر چگالی یکسان باشد ذرات بزرگتر سریعتر ته نشین میشوند. سرعت ته نشینی سلولهای منفرد و یا لخته های کوچک کمتر از حدی است که از پساب جدا شوند. وقتی که تعداد ذرات ریز در حدی باشد که پساب کدر بنظر برسد معمولا" حالت Deflocculation وجود دارد، اما وقتی که لخته های درشت و قابل رویت تشکیل گردد ولی چگالی نسبی آنها نسبت به آب کمتر از حدی باشد که بموقع ته نشین شوند و از طریق ورود لخته ها به پساب مواد معلق فعال از سیستم خارج شود، این حالت را "لخته نوک سوزنی" میگویند. پدیده "بالکینگ" ممکن است علل مختلف داشته باشد ولی متداولترین نوع آن که معمولا" در تصفیه خانه های فاضلاب از نوع لجن فعال دیده میشود بعلت رشد بیش از اندازه میکروارگانیسمهای رشته ای میباشد. این پدیده را اصطلاحاً "بالکینگ رشته ای" (۱) میگویند اگر چه این پدیده ممکن است بعلت رشد غیر عادی چهار گروه از میکروارگانیسمهای رشته ای نظیر باکتریهای رشته ای، جلبکهای سبز آبی، قارچها و Actinomycete بوجود آید معمولا" عامل اصلی بوجود آورنده این پدیده رشد بیش از اندازه باکتریهای رشته ای میباشد (۱۴، ۱۵). رشد بیش از اندازه این باکتریها باعث میشود که لخته سبک شده و فشردگی لازم برای ته نشینی بموقع لجن حاصل نشود. شکل شماره (۲) حالات مختلف پدیده های فوق الذکر را نشان میدهد. حالت "بالا آمدن لجن" در مواقع بالا آمدن مجدد لجن پس از ته نشینی در حوض ته نشینی ثانویه میباشد. علت اصلی این پدیده

معمولا" وقوع پدیده دی نیتریفیکاسیون در شرایط غیر هواری موجود در حوض ته نشینی ثانویه و آزاد شدن گاز ازت میباشد. گاز ازت بعلت چگالی بسیار کمی که نسبت به آب دارد به اطراف لخته های ته نشین شده می چسبد و آنها را بالامیآورد. از آنجائی که لازمه وقوع پدیده دی نیتریفیکاسیون وجود نیتريت یا نیترات در فاضلاب میباشد تصفیه خانه هایی که نیتریفیکاسیون در آنها وجود ندارد نباید با این مشکل مواجه باشند.

نکته مهم این است که پدیده "نوک سوزنی" و "بالکینگ" معمولا" بطور همزمان اتفاق نمیافتد در حالیکه پدیده "عدم تشکیل لخته" ممکن است با بالکینگ همراه باشد (۱۴). تاکنون متجاوز از ۴۰ نوع باکتری رشته ای که در بوجود آوردن بالکینگ نقش دارد شناخته شده است. عوامل محیطی نظیر pH، نسبت غذا به میکروارگانیسم، درجه حرارت، عمر لجن و اکسیژن محلول روی نحوه رشد این باکتریها تأثیر دارد (جدول شماره ۱) ولی وقتی که برای کنترل یک نوع از این باکتریها یک یا چند عامل محیطی تغییر داده شود ممکن است این تغییر شرایط را برای رشد بیش از اندازه نوع دیگر فراهم سازد. بعبارت دیگر گرچه اطلاعات زیادی در زمینه شناخت حساسیت باکتریهای مختلف رشته ای در مقابل نوسانات عوامل محیطی وجود دارد ولی این اطلاعات تاکنون نتوانسته است نقش مهمی در کنترل پدیده "بالکینگ" ایفاء نماید و در واقع تغییر شرایط محیطی احتمالا" باعث تغییر نوع باکتری رشته ای غالب میشود و مشکل عدم ته نشینی سریع لجن به قوت خود باقی میماند. بنابراین باید با شناسائی مجموعه عوامل و شرایط مؤثر بر این پدیده آن دسته از عواملی که در عمل قابل کنترل بوده و شرایط را برای رشد این نوع باکتریها مناسب مینماید شناسائی کرد. عوامل مؤثر بر این پدیده

شکل شماره (۲): تیپ های مختلف لجن فعال

شرایط	انواع باکتری رشته ای
F/M بائین	M. Parvicella, Nocardia Sp., H. hydrossis, 0041, 0675, 0092, 0581, 0961, 0803
اکسیژن محلول بائین	1701, S. natans, 021N, Thiothrix Sp.
وجود سولفیدها	Thiothrix Sp., Beggiatoa Sp., 021N
pH بائین	Fungi
کسبده فسفر یا ازت	Thiothrix Sp., 021N

جدول شماره ۱ - رابطه شرایط راکتور و باکتری رشته ای غالب آن

عبارتند از (۱۳):

- نوع ماده آلی.
- عدم تعادل در مواد غذایی.
- مواد سمی.
- افزایش ناگهانی بار مواد آلی.
- کاهش بیش از حد مواد آلی.
- غلظت اکسیژن محلول.
- عفونی بودن فاضلاب ورودی.
- رژیم هیدرولیکی حوض هوادهی.

گرچه کلیه عوامل فوق الذکر در هنگام طراحی و بهره برداری از سیستم های تصفیه فاضلاب باید مورد توجه باشد و شرایط را به گونه ای انتخاب کرد که از غالب شدن باکتریهای رشته ای در سیستم جلوگیری شود ولی عامل آخر که در واقع انتخاب رژیم مناسب هیدرولیکی میباشد بیش از سایر عوامل باید در هنگام طراحی و ساخت سیستم های تصفیه فاضلاب مورد توجه قرار گیرد. در این گزارش که اساساً بمنظور اثر رژیم هیدرولیکی بر خواص ته نشینی لجن تنظیم شده است سعی خواهد شد که اثر این عامل بطور کامل مورد بررسی قرار گیرد.

۵- اثر رژیم هیدرولیکی بر پدیده بالکینگ رشته ای یکی از علل اصلی عدم ته نشینی بموقع لجن در اکثر تصفیه خانه های فاضلاب رشد بیش از اندازه میکروارگانیزمهای رشته مانند میباشد. خارج شدن این میکروارگانیزمها از لخته های لجن (شکل شماره ۲) باعث میشود که با ایجاد یک حالت چتر مانند در اطراف لخته های لجن علاوه بر کاهش چگالی از تراکم بیشتر لخته ها جلوگیری شود. این امر سبب میشود که ته نشینی کندتر از حد پیش بینی شده در طراحی حوض ته نشینی ثانویه انجام شود. شاخصی که معمولاً برای نشان دادن میزان ته نشینی لجن مورد استفاده قرار میگیرد SVI "شاخص حجمی لجن" (۱)

است و آن عبارت از حجمی است که یک گرم لجن پس از نیم ساعت ته نشینی اشغال میکند. البته این فاکتور خیلی دقیق نیست زیرا عوامل نظیر غلظت لجن، شکل و جنس طرف مورد استفاده برای انجام آزمایش بر آن اثر میگذارد. لذا در سالهای اخیر فاکتور دیگری بنام SSVI "شاخص حجمی لجن هم زده" (۲) استفاده شده که تعریف تئوری آن با SVI یکسان است با این تفاوت که در هنگام این آزمایش لجن بوسیله یک همزن که با سرعت یک دور در دقیقه حرکت میکند بهم زده میشود. وقتی که غلظت لجن فعال در حوض هوادهی بین ۲۰۰ تا ۲۵۰۰ میلیگرم در لیتر باشد اگر مقدار SVI بین ۸۰ تا ۱۵۰ میلی لیتر بر گرم باشد نشان میدهد که ته نشینی لجن خوب است ولی وقتی که SVI بیش از ۱۵۰ میلی لیتر بر گرم باشد نشان دهنده ته نشینی نامناسب لجن است و معمولاً وقتی که SVI بیش از ۲۰۰ میلی لیتر بر گرم باشد باید انتظار داشت که پدیده "بالکینگ" در تصفیه خانه وجود دارد (۱۸، ۱۷، ۷) لازم به تذکر است که بهم زدن لجن با سرعت کم در آزمایش SSVI باعث ته نشینی سریعتر لجن میشود و بهمین دلیل است که معمولاً مقادیر SSVI بین ۵۵ تا ۷۰ درصد مقادیر SVI میباشد (۱۸).

تحقیقات انجام شده توسط پژوهشگران مختلف طی چند دهه اخیر نشان میدهد که معمولاً لجن تولید شده در راکتورهای که رژیم هیدرولیکی نهرگونه دارند سریعتر ته نشین میشوند و SVI اندازه گیری شده در این راکتورها معمولاً کوچکتر از SVI مربوط به راکتورهای اختلاط کامل میباشد (۲، ۱۸، ۱۹).

همچنین با بررسی این تحقیقات میتوان نتیجه گیری کرد که مشکل بالکینگ رشته ای در راکتورهای که رژیم هیدرولیکی نهرگونه دارند خیلی کمتر دیده شده است (۱۹، ۱۸، ۱۲، ۱۱، ۷، ۴، ۳، ۲) اینک بمنظور نشان دادن دقیقتر تفاوت دو سیستم

نهرگونه و اختلاط کامل از لحاظ ته نشینی لجن و وقوع پدیده بالکینگ رشته ای خلاصه نتایج حاصل از نمونه تحقیقاتی که توسط محققین صاحب نام و مؤسست معتبر در کشورهای مختلف انجام شده است در اینجا ذکر میشود.

۵-۱- در سال ۱۹۶۴ در آزمایشگاه تحقیقات آلودگی آب کشور انگلیس برای نشان دادن اثر رژیم هیدرولیکی بر خواص ته نشینی لجن سه سیستم لجن فعال آزمایشگاهی که دارای شرایط یکسان بوده و فقط رژیم هیدرولیکی آب متفاوت بود مورد بررسی قرار گرفت. این تحقیقات نشان داد که لجن تولید شده در سیستمی که حوض هوادهی آن از ۱۶ قسمت تشکیل شده بود خیلی بهتر از لجن تولید شده در سیستمی که حوض هوادهی آن یک قسمتی بود ته نشین میشود.

همچنین نشان داده شد که لجن تولید شده در سیستم پرو تخلیه (Fill and draw) بهتر از لجن تولید شده در دو سیستم فوق الذکر ته نشین میشود. عبارت دیگر نتیجه این تحقیقات بیانگر این واقعیت بود که هر چه رژیم هیدرولیکی به حالت نهرگونه ایسده آل نزدیکتر شود ته نشینی لجن راحت تر انجام میشود نکته ای که در اینجا لازم است تذکر داده شود این است که چون در سیستم پرو تخلیه غلظت اولیه مواد غذایی بالا است و با گذشت زمان و مصرف تدریجی مواد غذایی توسط میکروارگانیزمها غلظت مواد غذایی بتدریج کاهش مییابد این سیستم در واقع یک سیستم نهرگونه ایده آل میباشد.

۵-۲- در سال ۱۹۶۹ برای تحقیق بیشتر در این زمینه در آزمایشگاه مذکور آزمایشهای مشابهی انجام شد در این آزمایشها سه سیستم لجن فعال آزمایشگاهی که شرایط یکسان داشتند ولی حوض هوادهی آنها از یک تا چهار قسمت بود مورد مطالعه قرار گرفت. جدول شماره ۲ شرایط موجود در این سیستمها و نتایج بدست آمده را نشان میدهد. ارقام این جدول نیز گویای

این واقعیت است که افزایش تعداد قسمتهای حوض هوادهی (تغییر رژیم هیدرولیکی بسمت نهرگونه) باعث کاهش SVI (سریع تر شدن ته نشینی لجن) میشود.

۵-۲- "چودوبا" Chudoba و همکارانش جزئی نخستین محققینی بودند که تلاش کردند تا رابطه بین خواص ته نشینی لجن و رژیم هیدرولیکی حوض هوادهی را پیدا کنند. آنها برای خواص ته نشینی لجن از شاخص SVI و برای هیدرولیکی از عدد پراکندگی استفاده کردند. شکل شماره ۴ نتیجه آزمایشات آنها را نشان میدهد. این شکل نشانگر این مطلب است که کاهش عدد پراکندگی در حوض هوادهی (سوق دادن رژیم هیدرولیکی بسمت نهرگونه) باعث بهتر شدن ته نشینی لجن (کاهش SVI) میشود.

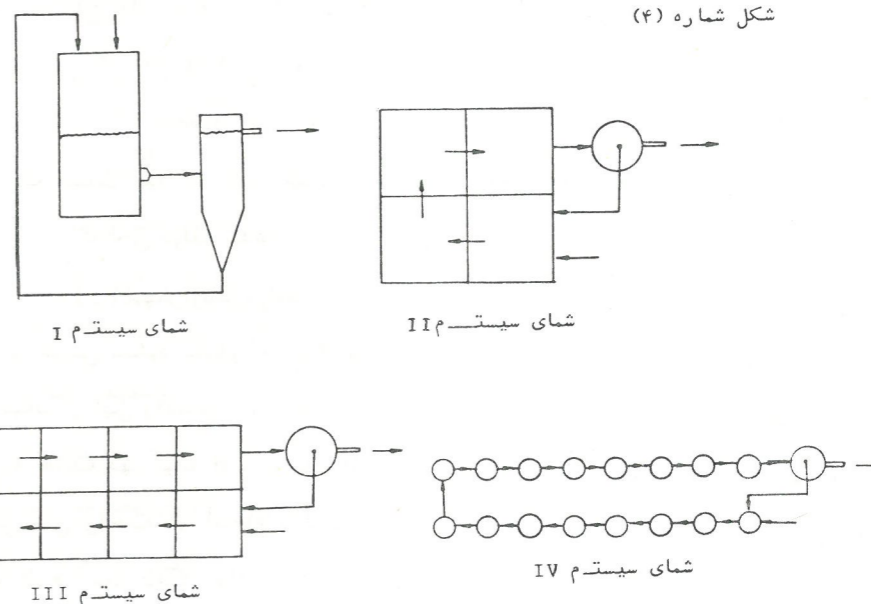
۵-۴- "چودوبا" Chudoba و همکارانش در تلاش بعدی خود ثابت کردند که قابلیت ته نشینی لجن را میتوان با ایجاد یک انتخابگر (Selector) در حوض هوادهی بهتر کرد. طبق تعریف انتخابگر عبارت از ناحیه ای از حوض هوادهی است که در آن تغییرات غلظت مواد غذایی بصورت تدریجی انجام میشود و شرایط بسمت نهرگونه سوق پیدا میکند و میکروارگانیزمهای سازنده لخته لجن راحت تر میتوانند فعالیت داشته باشند. آنها فاضلاب ورودی و لجن برگشتی را بجای اینکه مستقیماً وارد حوض هوادهی کنند وارد محفظه های کوچکی میکردند تا غلظت مواد غذایی ابتدا زیاد و بتدریج کم شود و سپس وارد حوض هوادهی شود. (شکل ۵) آنها نشان داده اند که وجود انتخابگر باعث میشود مقدار SVI همواره کمتر از ۱۰۰ میلی لیتر بر گرم باقی بماند ولی اگر انتخابگر نباشد مقدار SVI بسته به نوع فاضلاب ورودی بین ۱۲۰ تا ۱۰۰۰ میلی لیتر بر گرم نوسان داشته باشد.

این گروه در تحقیقات بعدی خود نشان دادند که

جدول شماره ۲- اثر رژیم هیدرولیکی (تعداد راکتورهای متصل شده بهم) برخواص لجن موجود در راکتور

شماره میتم	۱	۲	۳	۴	۵	۶
تعداد راکتورهای متصل شده بهم	۱	۱	۲	۲	۴	۴
زمان ماند هیدرولیکی (ساعت)	۶	۱۲	۶	۱۲	۶	۱۲
غلظت برادعلق داخل راکتور (mg/L)	۵۴۰۰-۵۲۰۰	۴۱۰۰-۳۵۰۰	۵۴۰۰-۵۲۰۰	۴۱۰۰-۳۵۰۰	۵۴۰۰-۵۲۰۰	۴۱۰۰-۳۵۰۰
شاخص حجم لجن (SVI) g _r /mL	۱۶۲-۴۶	۲۰۲-۵	۱۲۹-۴۴	۱۲۵-۵۵	۷۲-۴۲	۷۵-۴۹

شکل شماره (۴)

مقادیر متوسط پارامترهای راهبری سیستم های مختلف و مشخصات لجن

پارامترها	واحدها	سیستم			
		IV D/UL = 0.033	III D/UL = 0.17	II D/UL = 1.06	I D/UL = ∞
- مدت آزمایش	روز	70	80	30	70
- متوسط های یک دوره	روز	35-65	47-77	20-30	35-65
- حجم کل مخلوط هوادهی شده	۱	4	4	4	4
- زمان ماند	ساعت	8	8	8	8
- نسبت برگشت	-	1-3	0.8-1.2	0.8-1.2	0.8-1.2
- باز	kg BOD _{5m} ⁻³ day ⁻¹	0.84	0.84	0.84	0.84
- MLSS	g l ⁻¹	3.1	2.94	3.28	1.9
- MLVSS	%	93.2	91.4	91.5	92.6
- سن لجن	day	4.5	4.7	4.8	3.0
- SV ₁	ml g ⁻¹	51	91	300	517
- سی. او. دی لجن	g g ⁻¹ VSS	1.42	1.43	1.25	1.40
- بی. او. دی لجن	g g ⁻¹ VSS	0.59	0.70	-	0.62
- درجه اکسیرن گیری از خروجی هوادهی	mg (g VSS.h) ⁻¹	16.2	13.9	9.4	14.0
- مقدار MLVSS در	%	10.0	13.0	13.9	10.1

وجود انتخابگر میتواند باعث کنترل بالکینگ رسته ای شود و علت آنهم این است که در انتخابگر غلظت مواد غذائی زیاد است، بتدریج کاهش یافته، طبق فرضیه ای که قبلاً بحث شد باکتریهای لخته ساز تمام مواد آلی یا بخش اعظم آنرا مصرف میکنند، در نتیجه از رشد غیر عادی باکتریهای رسته مانده جلوگیری میشود.

۵-۵- بررسی تعداد زیادی از تصفیه خانه های فاضلاب در کشور انگلستان توسط مرکز تحقیقات آب (WRC) آن کشور نشان میدهد که سیستم نهرگونه معمولاً کمتر از سیستم اختلاط کامل با مشکل بالکینگ مواجه میشود. در این گزارش استفاده از سیستم نهرگونه بعنوان یک راه حل عملی برای کنترل بالکینگ معرفی شده است.

۵-۶- بررسیهای انجام شده در راکتورهای آزمایشگاهی لجن فعال نشان داده است که تغییر رژیم هیدرولیکی از سیستم اختلاط کامل به سیستم نهرگونه باعث بهتر شدن خواص ته نشینی لجن میشود.

۵-۷- وقتی که بار BOD₅ وارد شده به سیستم لجن فعال معادل یک کیلو گرم به متر مکعب در روز باشد اگر حوض هوادهی به چهار قسمت مساوی تقسیم شود و رژیم هیدرولیکی از حالت اختلاط کامل بحالت نهرگونه نزدیک گردد خواص ته نشینی لجن بمراتب بهتر خواهد شد (۲۵). البته این تحقیق نشان داده است که تغییر باعث جلوگیری از وقوع پدیده "بالکینگ" نمیشود.

همچنین در این تحقیق نشان داده شده است که قطع هوادهی در بخش اول حوض هوادهی چهار قسمتی باعث بهتر شدن خواص ته نشینی لجن و در برخی از موارد کنترل "بالکینگ" میشود. علاوه بر این، تحقیق مذکور نشان داده است که عمل جداسازی آب از لجن تولید شده در سیستم نهرگونه آسان تر از

لجن سیستم اختلاط کامل انجام پذیر است. در این تحقیق نشان داده شده است که تغییر رژیم هیدرولیکی از حالت اختلاط کامل بصورت نهرگونه باعث بالا رفتن غلظت لجن فعال حوض هوادهی (MLSS) میشود و در نتیجه بازده کارسیستم بالا رفته و میتوان حجم حوض هوادهی را کاهش داد.

۵-۸- " کریوس " Kriuss و " رودیر " Rudier نیز با تحقیقات خود نشان داده اند که تغییر رژیم هیدرولیکی از حالت اختلاط کامل بصورت نهرگونه باعث بهتر شدن شرایط ته نشینی لجن میشود (۲۶).

۵-۹- در رابطه با استفاده از انتخابگر در سیستمهای تصفیه فاضلاب تحقیقات زیادی انجام شده است و بسیاری از این تحقیقات حاکی از آن است که استفاده از انتخابگر وضعیت ته نشینی لجن را به میزان قابل توجهی بهتر میکند (۲۸، ۲۷، ۱۲). مثلاً مشخص شده است که اگر عمر لجن پائین باشد (۲ الی ۴ روز) استفاده از انتخابگر میتواند اثر بیشتری بر بهبود خواص ته نشینی لجن داشته باشد (۲۷). این مسئله در شکل شماره ۶ بخوبی نشان داده شده است شکل مذکور همچنین نشان میدهد که تغییر سیستم اختلاط کامل به سیستم نهرگونه (کاهش عدد پراکنندگی) تاچه حد در بهبود خواص ته نشینی لجن تأثیر دارد.

نکات مهمی که هنگام استفاده از انتخابگر باید مورد توجه قرار گیرد عبارتند از:

الف: نسبت F/M در این بخش باید زیاد باشد (بیش از ۵ کیلوگرم COD به ازاء هر کیلوگرم MLVSS در روز)

ب: غلظت مواد جامد معلق مایع مخلوط (MLSS) در این قسمت باید زیاد باشد بطوریکه توصیه شده است که این غلظت باید سه تا چهار برابر غلظت متعارف مایع مخلوط حوض هوادهی باشد.

ج: زمان ماند هیدرولیکی در این بخش ممکن

است بین چند دقیقه تا چند ساعت باشد و هر چه زمان ماند افزایش داده شود شانس موفقیت سیستم بیشتر است.

۵-۱۰- یکی از راههای دیگری که میتوان به کمک آن الگوی تغذیه سیستم را بسمت نهرگونه سوق داد استفاده از عاملی بنام بارلخته ای (Floc loading) میباشد.

طبق تعریف این فاکتور از فرمول زیر قابل محاسبه میباشد (۲۹):

= بار لخته ای

مقدار مواد آلی وارد شده به حوض هوادمی در واحد زمان
مقدار لجن بازگشتی به حوض هوادمی در واحد زمان

با حذف واحد زمان از صورت و مخرج کسر بالا فاکتور مذکور برحسب میلیگرم BOD (یا COD) ورودی به گرم مواد معلق لجن بازگشتی بیان میگردد $\text{mg COD (BOD) / g MLSS}$ نتایج تحقیقات انجام شده نشان میدهد که برای جلوگیری از بروز پدیده بالکینگ باید مقدار بار لخته ای بالا باشد (۱۸).

در شکل شماره ۷ رابطه بین بار لخته ای و SVI نشان داده شده است. مطابق این شکل وقتی که مقدار بار لخته ای از حد ۲۰ میلیگرم COD به ازاء هر گرم مواد معلق لجن بازگشتی افزایش یابد از مقدار SVI به تدریج کاسته میشود و برای اینکه به حداقل برسد باید مقدار بار لخته ای از حد ۱۰۰ میلیگرم COD به ازاء هر گرم مواد معلق لجن بازگشتی بیشتر باشد. در عمل مقدار بار لخته ای را به دو صورت میتوان افزایش داد:

الف: استفاده از سیستم نهرگونه یا اختلاط کامل همراه با انتخابگر یا هر طریق دیگری که غلظت

مواد آلی ورودی را پس از اختلاط با لجن بازگشتی برای مدتی بالا نگاه دارد.

ب: غذا دهی متناوب به حوض هوادمی، یعنی غذا با غلظت زیاد و در یک فاصله زمانی کوتاه وارد شود سپس برای مدتی ورود مواد غذائی قطع شود تا تصفیه انجام پذیرد و این سیکل تکرار گردد.

در شهر هالیفاکس (Halifax) در کشور انگلستان برای حل مشکل بالکینگ که طی سالها ۱۹۷۴ تا ۱۹۸۰ از ۱۰ درصد به ۵۰ درصد افزایش یافته بود با استفاده از روش اول مقدار بار لخته ای را افزایش دادند (۱۸)

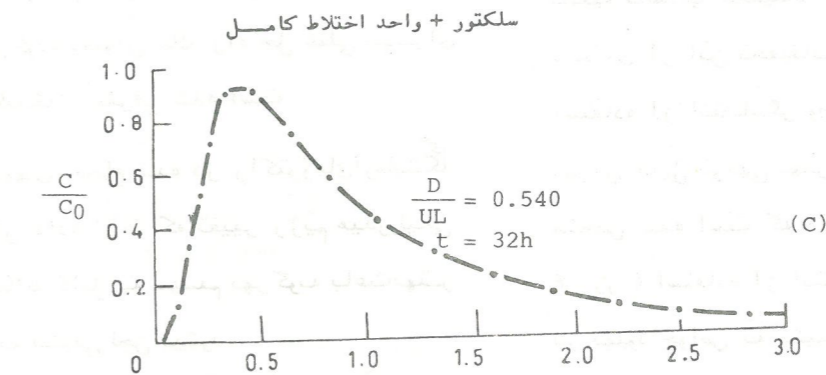
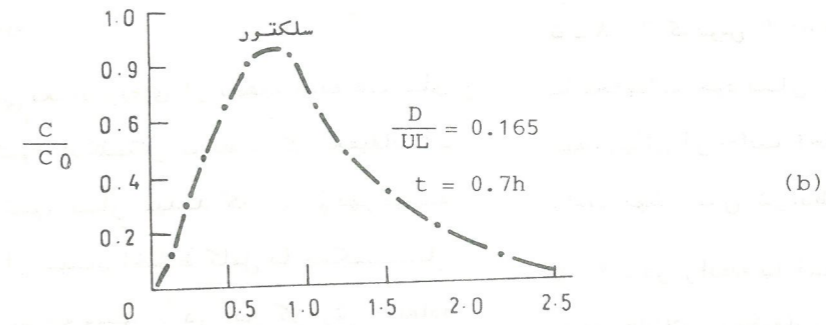
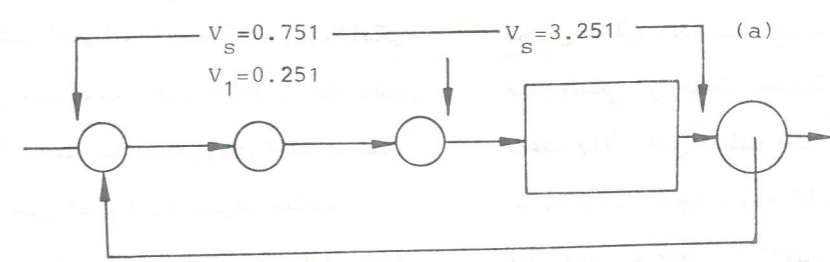
۱۵-۱۱- در پایان این بررسی، نتیجه آخیری تحقیقات انجام شده در این زمینه که در سمپوزیوم بین المللی تصفیه فاضلاب تحت عنوان "فرآیند بیولوژیکی تصفیه فاضلاب: وضع موجود و نمای آینده" که از تاریخ ۲۳ الی ۲۵ مهر ماه سال ۱۳۶۹ در کشور ایتالیا برگزار شده است به اختصار بیان میشود:

الف: تحقیقات انجام شده توسط "ایکل بوم" Eikleboom نشان میدهد که یکی از مؤثرترین راههای کنترل بالکینگ، بالا نگه داشتن غلظت ماده غذائی (BOD) در محل اختلاط لجن بازگشتی و فاضلاب ورودی میباشد. همچنین، ایجاد شرایط کاملاً بی‌هوازی در این مقطع، یکی از روشهای مؤثر در کنترل بالکینگ میباشد (۳۰).

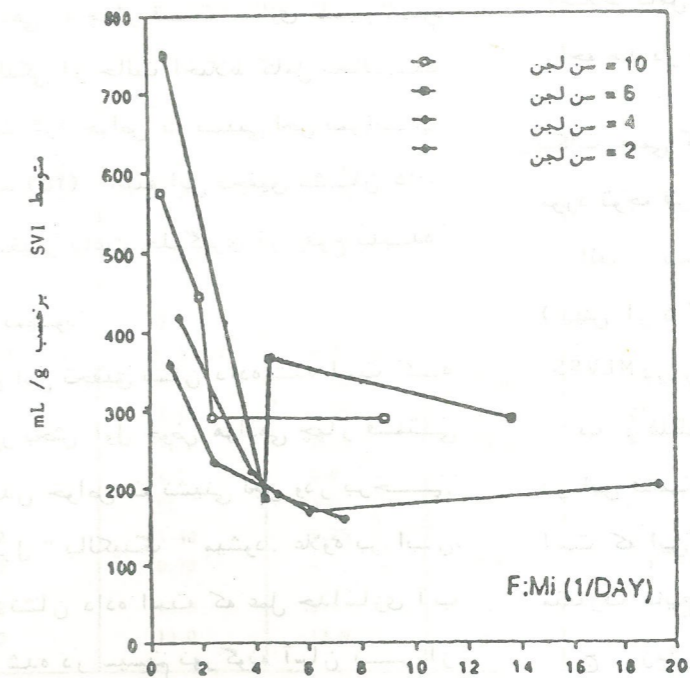
ب: حاصل تحقیقات ده ساله "پودال" Pudol در مؤسسه CEMAGREF کشور فرانسه حاکی از آن است که بالکینگ یکی از مسائل پیچیده و عمده تصفیه فاضلاب در آن کشور میباشد و متجاوز از ۲۵ درصد تصفیه خانه ها با آن مواجه هستند. این تحقیقات نشان میدهد که گونه های مختلفی از بالکینگ وجود دارد و برای هر مورد باید اقدامی ویژه و مناسب چاره اندیشی شود. بطور کلی میتوان گفت که برای کنترل بالکینگ دو راه حل وجود دارد:

- پیشگیری از طریق انتخاب مناسب شرایط

واحد اختلاط کامل

شکل شماره (۵): (a): شمای سیستم S3. (b): مشخصه های هیدرولیکی سلکتور (c): کل سیستم

شکل شماره ۶ - رابطه بین متوسط SVI و F:Mi

هوادمی بالا باشد تا بالکینگ رخ ندهد و برعکس وقتی که عمر لجن بالا باشد باید غلظت اکسیژن محلول کم باشد تا احتمال وقوع بالکینگ کم شود. در این تحقیق از شاخص SVI بعنوان آسانترین وسیله تعیین خواص ته نشینی لجن استفاده شده و با تعیین رابطه بین این شاخص و Solids flux مدل جدیدی برای طراحی حوض ته نشینی ثانویه پیشنهاد گردیده که میتوان با استفاده از آن حوض ته نشینی را متناسب با مقدار SVI طراحی نمود. (۲۳).

ه : در تحقیق انجام شده توسط " داوولی " Davoli و " مادونی " Madoni اثر ایجاد شرایط بی هوازی در بخشی از حوض هوادمی برای کنترل بالکینگ بررسی شده است. این پژوهش نشان میدهد که اختلاط لجن بازگشتی با فاضلاب ورودی در شرایط بیهوازی باعث کاهش قابل توجه در رشد باکتریهای رشته مانند گونه های 021N و Thiobrix میشود. همچنین مشخص شده است که اختلاط لجن بازگشتی با فاضلابی که از حوض ته نشینی اولیه عبور داده نشده است در شرایط بی هوازی اثربخشتی بر جلوگیری از رشد باکتریهای رشته مانند داشته است (۲۴).

در اینجا لازم به تذکر است که تحقیقات دیگر آزمایشگاهی در زمینه مقایسه سیستمهای نهرگونه و اختلاط کامل برای تصفیه فاضلاب در مناطق گرمسیری (۲۵ درجه سانتیگراد) نشان میدهد که طی ۲ سال راهبری دو سیستم مذکور در شرایط آزمایشگاهی در سیستم نهرگونه هیچگاه مشکل عدم ته نشینی لجن به علت بروز پدیده بالکینگ مشاهده نشده و این در حالی است که سیستم اختلاط کامل بطور متناوب با این مشکل مواجه بوده است. در این تحقیق بالکینگ از گلرزی مهار شده ولی پس از مدتی مجدداً ظاهر شده است. شرح کامل این بررسی ها در مرجع شماره ۲۶ بزبان انگلیسی وجود دارد و خلاصه فارسی

اختلاط لجن و فاضلاب ورودی، انتخاب مناسب رژیم هیدرولیکی و شرایط هوادمی، و درمان از طریق کلر زنی، تغییر شرایط محیطی، و ...

کنترل بالکینگ از طریق برنامه ریزی بشرح زیر :

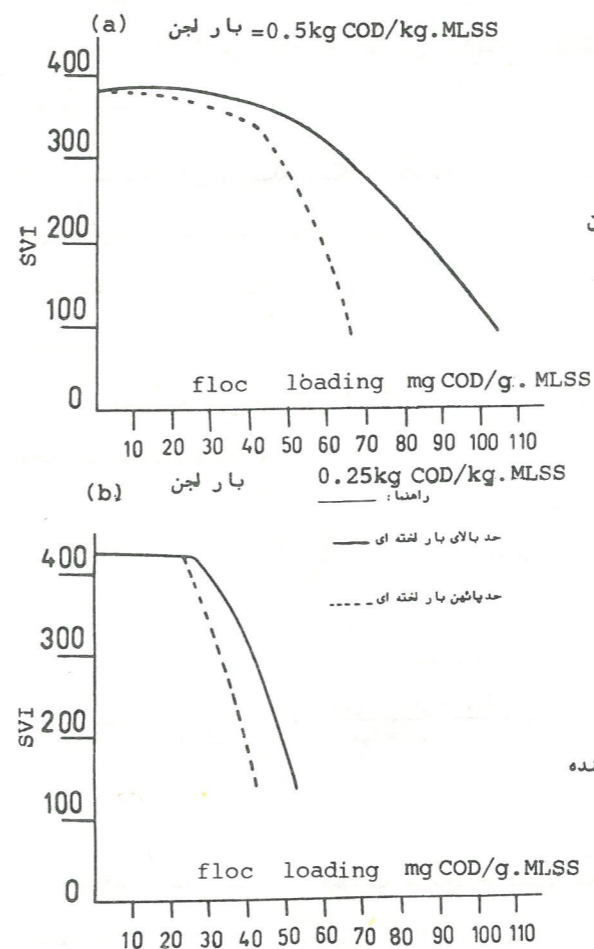
تشخیص دقیق و صحیح مسئله و کنترل مرتب لجن برای تعیین نوع باکتری رشته مانند بوجود آورنده بالکینگ

بررسی گسترده برای مشخص نمودن عوامل غالب شدن این نوع باکتری در سیستم انجام شده است. در این ارتباط باید اهمیت زیادی به میزان و چگونگی جذب مواد غذایی توسط میکروارگانیسمها (اعم از رشته ای و لخته لجن ساز) داده شود.

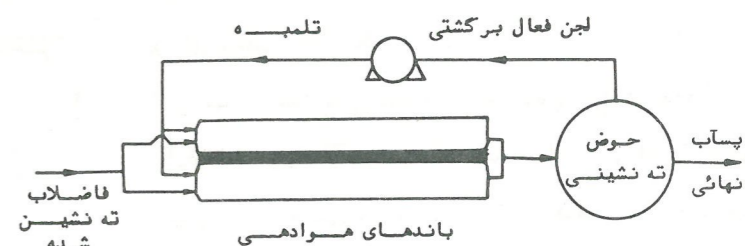
بالاخره براساس بررسیهای فوق الذکر جدولی تنظیم شود که رابطه بین گونه های مختلف باکتری رشته مانند و شرایط موجود در تصفیه خانه را مشخص نماید تا بتوان از آن بعنوان یک وسیله کنترل کننده بالکینگ استفاده کرد (۲۱).

ج : تحقیقات انجام شده توسط " روستی " Rossetti و " کاسی " Cassey نشان میدهد که در سیستم اختلاط کامل تغییر حالت هوادمی دائم به هوادمی متناوب (۸ ساعت هوادمی در مقابل ۱۶ ساعت عدم هوادمی) میتواند رشد باکتری های رشته ای خاص شرایط عمر لجنهای زیاد (نسبت F/M پائین) مخصوصاً گونه های ۰۰۸۲، ۰۰۹۲ و Microthrix را تحت کنترل قرار داده و مشکل بالکینگ را بطور کامل برطرف نماید (۲۲).

د : اثر بالکینگ در طراحی حوض ته نشینی ثانویه توسط " کارپوزکو " Karpuzcu و " آکا " Akca بررسی شده است. این تحقیق نشان داده است که رابطه معینی بین بالکینگ، غلظت اکسیژن محلول و عمر لجن حوض هوادمی وجود دارد وقتی که عمر لجن پائین است باید غلظت اکسیژن در حوض

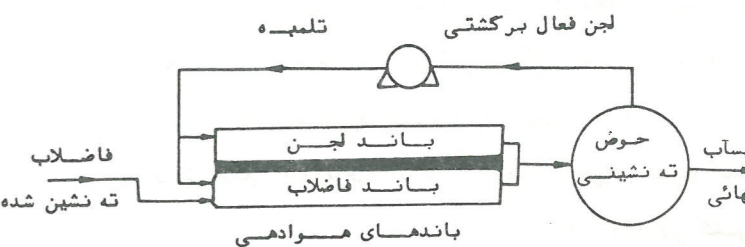

شکل شماره (۷): تأثیر بار لخته ای روی SVI

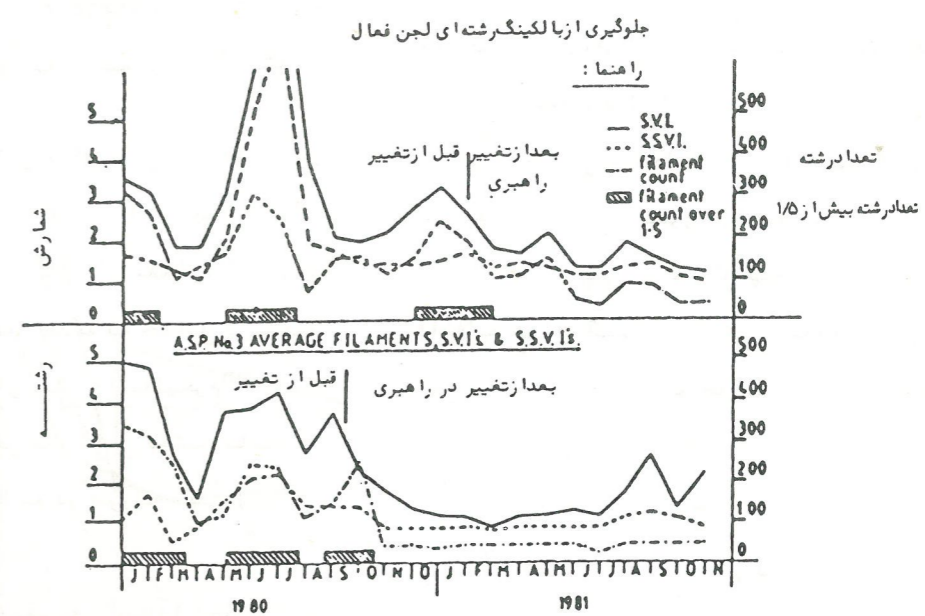

قبل از راهبری متعارف

بعد از اصلاح " جونز "

شکل شماره (۸): نمایش شماتیک تغییر راهبری سیستم

شکل ۹- متوسط رشته ها، SVI، SSVI (No 1ASP, No 2ASP)

این تحقیقات بصورت مقاله جداگانه ای منتشر خواهد شد.

۶- نتیجه گیری و پیشنهادها:

نتایج حاصل از مجموعه بررسیهای انجام شده برای تنظیم این گزارش بشرح زیر خلاصه میشود:

۶-۱- معمولاً ته نشینی لجن تولید شده در سیستم نهرگونه بمراتب بهتر از سیستم اختلاط کامل میباشد، بنابراین در شرایط یکسان بازده کار حوض ته نشینی ثانویه این سیستم بیش از سیستم اختلاط کامل خواهد بود.

۶-۲- متغییر بودن شرایط محیطی (بویژه نسبت F/M و غلظت اکسیژن محلول) در بخشهای مختلف سیستم نهرگونه میتواند شرایط را برای رشد غیرعادی گونه های زیادی از باکتریهای رشته ای نامناسب نماید. لذا این سیستم ممکن است پدیده بالکینگ ناشی از رشد این نوع باکتریها را بطور کامل یا نسبی تحت کنترل قرار دهد.

۶-۳- نظر باینکه نسبت F/M در بخشهای اولیه سیستم نهرگونه نسبتاً بالا میباشد و میکروارگانیزمهای موجود در این بخش نسبتاً فعالتر هستند و مقدار لجن تولید شده در این سیستم در شرایط یکسان در مقایسه با سیستم اختلاط کامل معمولاً بیشتر میباشد میتوان نتیجه گیری کرد که بازده کار حوض هوادمی سیستم نهرگونه بیش از سیستم اختلاط کامل است، لذا میتوان حجم حوض هوادمی را تا حدودی کاهش داد. این مسئله از لحاظ سرمایه گذاری اولیه ساخت این حوض، تجهیزات مربوطه، هزینه های راهبری و بهره برداری قابل توجه بوده و میتواند بعنوان یک مزیت سیستم نهرگونه مطرح باشد.

۶-۴- تعبیه Selector (انتخابگر میکروارگانیزم) در بخش ابتدائی حوض هوادمی (در محل اختلاط لجن بازگشتی با فاضلاب ورودی) سیستم اختلاط کامل

میتواند خواص ته نشینی لجن را بهبود بخشد. این تغییر همچنین ممکن است از رشد غیر عادی بعضی از گونه های باکتریهای رشته ای جلوگیری نموده و مشکل بالکینگ را تحت کنترل قرار دهد.

۶-۵- ایجاد شرایط بی هوازی در قسمتی از حوض هوادمی و یا بطور موقت در کل حوض هوادمی باعث ته نشینی بهتر لجن میشود اگر این شرایط در محل اختلاط فاضلاب خام با لجن بازگشتی وجود داشته باشد مؤثرتر خواهد بود. نکته مهم در این ارتباط این است که قطع هوادمی در بخش یا بخشهایی از حوض هوادمی علاوه بر تأثیر مثبت بر ته نشینی لجن در حوض ته نشینی ثانویه از نقطه نظر اقتصادی (صرفه جوئی در سرمایه گذاری اولیه و هزینه های راهبری) نیز حائز اهمیت است.

۶-۶- علاوه بر رژیم هیدرولیکی عوامل دیگری نظیر مقدار اکسیژن محلول نسبت غذا به میکروارگانیزم نوع و ترکیب مواد موجود در فاضلاب، عمر لجن، مواد سمی، تغییرات ناگهانی بار مواد ورودی، pH و بسیاری از فاکتورهای مشابه میتواند در پیدایش و رفع پدیده بالکینگ مؤثر باشد بنابراین طراحی حوض هوادمی بصورت نهرگونه نمیتواند بطور قطعی از وقوع پدیده بالکینگ جلوگیری نماید. علاوه بر این عوامل دیگری نظیر بالا آمدن (Sludge rising) عدم تشکیل لخته (Deflocculation) و یا تشکیل لخته های سبک (Pin point) ممکن است باعث بالا رفتن غلظت مواد معلق و BOD پساب گردد که تغییر رژیم هیدرولیکی بر این عوامل اثر چندانی ندارد.

۶-۷- گرچه سیستم نهرگونه از لحاظ بهبود شرایط ته نشینی لجن و کنترل بالکینگ به سیستم اختلاط کامل برتری دارد ولی از لحاظ تحمل نوسانات ناگهانی در مواد ورودی به سیستم و همچنین نحوه توزیع یکنواخت اکسیژن محلول دارای معایبی است که در

طراحی حوض هوادمی نباید از نظر دور بماند.

در نتیجه با توجه به مجموعه آنچه تاکنون بحث شد در رابطه با انتخاب مناسبترین رژیم هیدرولیکی برای حوض هوادمی تصفیه خانه فاضلاب تهران پیشنهاد میشود:

الف: سه سیستم لجن فعال در ابعاد آزمایشگاهی که حجم حوض هوادمی آنها مساوی ولی رژیم هیدرولیکی آن بصورت های نهرگونه، اختلاط کامل و اختلاط کامل همراه با انتخابگر باشد ساخته شود و در محل یکی از تصفیه خانه های کوچک تهران استقرار یافته و حداقل برای مدت یک سال این سیستم ها از لحاظ کیفیت پساب، بالکینگ، ته نشینی لجن، راندمان کاهش مواد آلوده کننده، مقاومت در برابر نوسانات ناگهانی شرایط محیطی، مواد آلوده کننده، میزان جذب اکسیژن، مشکلات راهبری و بهره برداری، مسائل اقتصادی و... مقایسه گردد. بدیهی است همزمان با انجام این آزمایشات میتوان ثابتهای بیولوژیکی مربوط به تصفیه فاضلاب در سیستم لجن فعال در شرایط تهران را اندازه گیری کرد. این ثابتها برای عملیات مربوط به طراحی، بهره برداری و راهبری سیستم های تصفیه فاضلاب ضروری میباشد.

ب: چنانچه بهر دلیل امکان انجام تحقیق وجود نداشته باشد بهتر است حوض هوادمی به سیستم نهرگونه ای که رژیم هیدرولیکی آن قابل تغییر باشد ساخته شود تا چنانچه در عمل این سیستم دچار اشکال شود امکان اصلاح آن وجود داشته باشد. البته توصیه میشود مدل آزمایشگاهی حوض هوادمی طراحی شده ساخته شود و عدم پراکندگی آن محاسبه گشته و در صورتی که این عدد بزرگتر از ۰/۰۸ باشد با ایجاد مانع به تعداد لازم عدد پراکندگی را تا حد مناسب کاهش داد.

ج: لازم است مشکلات موجود در تصفیه خانه های فعلی شهر تهران بررسی و ضمن ریشه یابی علل آن راههای مناسب برای رفع آنها پیدا نمود. نتایج حاصل از این تحقیقات علاوه بر آنکه برای اصلاح سیستمهای موجود قابل استفاده میباشد میتواند در طراحی سیستم جدید مورد استفاده قرار گیرد تا از تکرار مسائل و مشکلات فعلی جلوگیری شود.

در ارتباط با پیشنهاد (بند ب) فوق الذکر موضوع قابل تغییر بودن رژیم هیدرولیکی در تهیه نقشه های اجرایی حوض هوادمی پس از ارائه مشخصات توسط سازنده تجهیزات حوض هوادمی، مد نظر قرار خواهد گرفت ■

$$\mu = \mu_{\max} \frac{S}{K_s + S} - K_d \quad \text{رابطه "مونود"}$$

در این رابطه:

μ = میزان رشد ویژه بر حسب mg/mg-d
واقع اگر M غلظت میکروارگانیزم و $d\mu/dt$ نسبت تغییرات M نسبت به زمان باشد طبق تعریف
 $\mu = \frac{dM/dt}{M}$
 $\mu_{\max}$ = حداکثر مقدار μ وقتی که غلظت ماده غذایی عامل محدود کننده تکثیر میکروارگانیزم نباشد.

K_s = ضریب اشباع بر حسب mg/L و آن عبارت است از غلظت ماده غذایی وقتی که $\mu = \frac{1}{2} \mu_{\max}$ باشد.

K_d = ضریب مرگ و میر میکروارگانیزم بر حسب mg/mg-d

- (1): Pin point floc
- (2): Deflocculation
- (3): Sludge rising

(1): Filamentous bulking

- (1): Sludge volume index
- (2): Stirred sludge volume index

- 1- Metcalf and Eddy, Inc., "Wastewater Engineering Treatment, Disposal, Reuse", Mc Graw-Hill Co. Ltd., New York (1988).
- 2- Tomlinson E.J. and Chambers B., "The Effect of Longitudinal Mixing on the Settleability of Activated Sludge," WRC Technical Report TR 122, (1979).
- 3- Poole J.E., "A Comparison of Completely Mixed and Plug Flow Modes of Operation at Mold Activated Sludge Plant," Wat. Pollut. Control, 116 (1987).
- 4- Lau A.O. et al., "The Competitive Growth of Floc-Forming And Filamentous Bacteria: a Model for Activated Sludge Bulking", J.WPCF, 56, 1,52 (1984).
- 5- Strom P.F. and Jenkind D., "Identification and Significance of Filamentous Microorganisms in Activated Sludge," J.WPCF, 56,5,449 (1984).
- 6- Nikus., et al., "Factors Affecting Effluent Variability from Activated Sludge Processes," J.WPCF, 53,5,546 (1981).
- 7- Tuntoolavest, M., et al., "Factors Affecting the Clarification Performance of Activated Sludge Final Settlers," J.WPCE, 55,3,234 (1983).
- 8- Levenspiel O., "Chemical Reaction Engineering", John Wiley and Sons, Inc., New York, (1972).
- 9- Tucek F., Chudoba J. and Madeav., "Unified Basis for Design of Biological Aerobic Treatment Processes", Water Research, 5, 647 (1971)
- 10- Thomas H.A. and Mckee J.E., "Longitudinal Mixing in Aeration Tank", Sew. WKS.J., 16, 42 (1944).
- 11- Chudoba J., et al., "Control of Activated Sludge Filamentous Bulking-I. Effect of the Hydraulic Regime or Degree of Mixing in an Aeration Tank," Water Research, 7, 1163 (1973).
- 12- Chudoba.J., et al., "Control of Activated Sludge Filamentous Bulking II. Selection of Microorganisms by Means of a Selector," Water Research, 7,1389(1973).
- 13- Richard M., et al., "Growth Kinetics of Sphaerotilus Species and their Significance in Activated Sludge Bulking," J.WPCF, 57,1,68(1985).
- 14- Pipes W.O., "Bulking, Deflocculation and Pinpoint Floc" J.WPCF, 51,1,62,(1979).
- 15- Tuft R.G., "Evaluation of Control Measures for Filamentous Bulking of Activated Sludge," Australian Water and Wastewater Association Technical Papers, Presented at the Tenth Federd Convention Sydney (1983).
- 16- Sezgin M., et al., "Floc Size, Filament Length and Settling Properties of Prototype Activated Sludge Plants," Prog. Wat. Tech., 12,3,171 (1980).
- 17- Daigger G.T. and Roper R.E., "The Relationship Between SVI and Activated Sludge Settling Characteristics," J.WPCF, 57,8,859 (1985).
- 18- Jones G.A. and Franklin B.C., "The Prevention of Filamentous Bulking of Activated Sludge by Operation Means at Halofax Sewage - Treatment Works," Wat. Pollut. Control, 329 (1985).
- 19- Pipes W.O., "Microbiology of Activated Sludge Bulking." Advances in Applied Microbiology, 24,85 (1978).
- 20- Goronszy M.C., et al., "Sludge Bulking Control for Highly Degradable Wastewater Using the Cyclic Activated Sludge System," Proceeding of the 40 th Industrial Waste Conference Purdue University (1985).
- 21- Report of Water Pollution Research Laboratory, Minstry of Technology, HMSO, London (1969).
- 22- Chudoba.J., "Control of Activated Sludge Filamentous Bulking-VI. Formulation of Basic Principles" Wat. RES. 19 1017 (1985).
- 23- Tomlinson, E.J., "Bulking-A survey of Activated Sludge Plants," Report TR 35. Water Researcrh Centre, (1976).
- 24- Houtmeyers J., et al., "Relation Between Substrate Feeding Pattern and Development of Filamentous Bacteria in Activated Sludge Processes," Environ. J.Appl. Microbial Biotechnol., 9 63(1980).
- 25- Hoffman H., "Influence of Oxidic and Anoxic Mixing Zones in Compartment Systems on Substrate Removal and Sludge Characteristics in Activated Sludge Plants, Wat. Sci. Tech. 19,897 (1987).
- 26- Azimi A.A. "The Effect of Reactor Configuration on the Performance of Nitrifying Activated Sludges under Transient Loadings," P.h.D. thesis, University of Leeds, U.K. (1988).